

แนวคิดจากธรรมชาต

ทัศนคติที่พบจากรากฐานตนเอง หลังกรรมปฏิวัติมาแล้ว

ระพี สุจริตกุล

ทุกวันนี้ อธิปไตยของสัตว์ซึ่งมนุษย์คิดค้น และทำขึ้นมาจาก
วิถีธรรมชาตเพื่อหวังประโยชน์ ได้ส่งผลสร้างกระแสความกล้าหาญ
ลายล้างรากฐานมนุษย์เอง ทำให้ชีวิตกำลังต้องสูญเสียบุคคลที่ศรัทธา
เป็นตน คิดถึงยิ่งยง

ผลจากการที่รากฐานอันเป็นธรรมชาต ถูกเปลี่ยนแปลงอยู่ในสภาพ
ของรูปอดีต ได้ทำให้นมนุษย์เห็นแก่ตัวมากขึ้น เมื่อนั้นแก่ตัวยอม
ปฏิเสศตัวเองในสิ่งซึ่งเป็นผลจากการกระทำของตน โดยที่คิดว่าได้
ทำอย่างถูกต้องแล้ว ชีวิตในภาพรวม จึงทาสภาพอันควรวิตกตามเข้า
ใจกันและกันมากขึ้น

ดังนั้น สิ่งที่มีปรากฏเป็นความจริงในปัจจุบัน จึงส่งผลทำลาย
ตัวเองและสังคม ซึ่งแต่ละคนควรมีสันร่วมกัน ร่วมชีวิตชอบ สักท่อน
ภาพนี้ผู้ที่ยังคงรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้ได้อย่างมั่นคง
สามารถเห็นได้ชัดเจนยิ่งยง แม้คนกลุ่มนี้จะยังมีอยู่คงไม่เรื้อบ
ความสำคัญของคุณค่าและทุกสิ่ง ควรเริ่มต้นจากรากฐาน

ต้นไม้ทุกต้นไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ย่อมมีรากฐาน เพื่อช่วยใน
ดำรงชีวิตอยู่ได้ สักทั้งเกิดการเจริญเติบโตได้อย่างมั่นคง และทำ
หน้าที่คุ้มครองปกป้องต้นเล็กกว่า ให้มีโอกาสรอดเติบโตตามมา
มนุษย์ทุกชีวิต ย่อมต้องมีรากฐานเป็นธรรมชาต แต่มนุษย์
สามารถเคลื่อนที่ไปไหนมาไหนได้ด้วยตัวตัวเองอย่างอิสระ ดังนั้น
รากของมนุษย์ จึงได้เป็นงานกระทำเห็นชีวิต ห่วงได้แก่จิตใจ หรือ
มีเงื่อนไขกำหนดทิศทางของกรรมปฏิวัติ

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเริ่มต้นใหม่หรือมนุษย์ จุดที่ควรระวังร่วม
กันเป็นหนึ่งเดียว ห่วงมุ่งความสำคัญที่ พื้นฐาน ดังนั้นไม่ว่าวิถี
ชีวิตมนุษย์แต่ละคน จะมีโอกาสเจริญเติบโตสูงขึ้นแค่ไหน ถ้า
จิตใจยังคงมีความรัก ความผูกพันต่อกันพื้นฐาน ย่อมส่งผล
ช่วยให้อีกมีความสงบสุขเป็นสังคม

มนุษย์คือชีวิตที่มีวิญญาณ อันควรถือว่าเป็นคุณค่าซึ่งปรากฏ
อยู่ในรากฐานกรรมปฏิวัติทุกสิ่งทุกอย่าง ผูกพันอยู่กับ สภาพแวดล้อม
คือลม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เริ่มจากความสำคัญของเพื่อนมนุษย์
แล้วจึงสานเหตุและผลตั้งต้นใหม่ รวมทั้งสรรพสิ่งอื่น ๆ อย่าง
มีผลจากการกำหนดกรอบตัวเอง

จิตโคมหมับ ซึ่งธรรมชาติได้มอบให้มาโดยทางจิต
 ความรักความผูกพันอยู่กับทุกสิ่งทุกอย่าง เริ่มจากสิ่งใกล้ตัวด้วย
 จิตใจตัวเอง สันตอกไม่สัมผัสมากอย่างอิสระ ปล่อยให้จิตความรัก
 สัมผัสผัสช้อม อันควรถือว่าคือพื้นฐานการดำเนินชีวิตที่รัก
 ทั้สุด เหตุตั้งกล่าวแล้วย่อมส่งผลทำให้ การพึ่งพาพึ่งกันและ
 กันอย่างมีความสุข

ภาพรวมจากสิ่งทีกล่าวนั้นแล้วทั้งหมด ห่วงระก้อนี้ให้เห็น
 ตามจริงว่า จิตโคมหมับ ควรจะมีความสำคัญอยู่เหนือร่างกาย
 เมื่ออยู่ในวิถิตำเนินชีวิตของแต่ละคน มุ่งไปสู่ความสุข ซึ่งอยู่
 มนุษย์ฐานความสงบเย็นได้อย่างแท้จริง

แต่ควรเข้าใจว่า ชีวิตมนุษย์ในช่วงเริ่มต้นเกิดมา ย่อมต้อง
 ให้ตามสำคัญแก่ร่างกายตัวเองก่อนอื่น ทั้งนี้และทั้งนั้น เมื่อ
 ร่างกายเกิดมาก็ควรจะดำรงอยู่ได้ ก่อนที่จิตใจจะมีโอกาสเรียนรู้
 ได้รับความจริงจากสิ่งภายนอก

สิ่งนี้เอง ห่วงระก้อได้ว่าคือเหตุผล ที่ปล่อยให้สามารถเข้าใจ
 ถึงความหมายของสิ่งซึ่งมีผู้กล่าวว่า ทุกคนเกิดมามี
กรรมเป็นพื้นฐาน นอกจากนั้นยังสำหรับความเข้าใจต่อไปได้
 อีกว่า ถ้าไม่มีเงื่อนไขอยู่ในรากฐานจิตใจ ทุกสิ่งย่อมไม่มีตัว
 ตัน จึงไม่มีการเกิด

หลังจากเกิดมาแล้ว ทุกคนมีร่างกาย มีจิตใจ และมีสมอง
 ที่จะใช้คิดได้ทุกเรื่อง ถ้ามองที่ร่างกายเป็นจุดเริ่มต้น ห่วง
 ระก้อนี้เห็นความจริงว่า ควรเริ่มต้นทุกเรื่องจาก การทำงาน
 การทำงานทุกอย่าง จึงห่วงระก้อว่า คือ เครื่องมือที่สื่อการเรืยน
 รู้ ซึ่งอยู่ใกล้จิตใจตนเองที่ สุด.

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓